

Správa zo stretnutia v talianskom meste Bosa 6. 03. – 12. 03. 2023

C4 - Learning, Teaching, Training Activities

Názov projektu "Enriching the Classroom with Technology": Erasmus+, Cooperation for innovation and the exchange of good practices, Key Action 2 - Strategic Partnerships 2020, 01-09-2020 - 31-03-2023. Project number: 2020 – 1 – SK01 – KA229 – 078244_3

6. marec: V skorých ranných hodinách, kedy vo mne doznieval adrenalín z prvého letu v mojom živote, nás pán šofér dopravil do mesta Bosa. Na malom námestíčku s autobusovou

zástavkou ma vyzdvihla moja talianska hostiteľka spolu s jej mamou a o 3 ráno som si konečne ľahla do pohodlnej postele, ktorú pre mňa nachystali. O 7 ráno som však musela opäť vstať a vydať sa s mojou hostiteľkou, Chiarou, do jej školy. Odprevádzala som ju na jej hodinách, a z prvej ruky získala pojem o tom, ako vyzerá školstvo v Taliansku. Po obede sme dospávali stratené hodiny oddychu a neskôr sme len tak debatovali a spoznávali sa nad tanierom lasagne a šálkou čaju.

7. marec: V tento deň sa na jazykovej škole **Istituto Istruzione G. A. Pischedda BOSA, Viale Lungo Temo De Gasperi** prezentovali prvé prezentácie talianskych študentov a podnikla sa prehliadka školy. Po prestávke s kávou sme sa všetci vydali do múze garbiarstva, kde sme sa dozvedeli o fascinujúcej histórii tohto mestečka, ako napríklad zaujímavosť, že špinavá voda z vyčistených koží zvierat sa vylievala do rieky, ktorá smrad rozniesla po celom meste a tak m

Bosa bola vždy označovaná ako smrdiace mesto.

Po obede naša cesta videla na malé, ale dych berúce miesto, kde ešte do dnes stoja pozostatky **Nuraghe Losa**, ktoré v dobre bronzovej slúžila ako verejná pevnosť pôvodných obyvateľov Sardínie. Na výstavbu tejto majestátnej pevnosti nepoužili nič, čím by jej kamenné steny zlepili, a preto každý kameň vybrúsili, aby do seba zapadli ako puzzle – ďalší dôvod, prečo by sme nemali ponížovať inteligenciu a zručnosti našich predkov.

8. marec: Do obeda som spolu s mojimi spoločníkmi Hankou Cigánovou a Andrejom Nociarom prezentovali projekty a prezentácie, ktorý sme si pre Erasmus pripravili. Hanka sa pochválila prepracovaným záznamom všetkých zážitkov z Erasmusu, ktoré sme do daného momentu zažili a Andrej sa pochválil výstižným videom o Turčianskych Tepliciach. Ja som

odprezentovala prezentáciu, ktorú som už pred tým využila na hodine Umenia a Kultúry, ako ukážku nášho spôsobu vyučovania.

Na obed sme sa všetci študenti vybrali do útulného a vyzdobeného **Bistra Baco** v starej časti mesta. Opäť sme sa medzi sebou o niečo viac spoznali, navštívili krásnu katedrálu a vyrazili magickými, úzkymi uličkami mestečka, kde rastliny a zeleň prevísali z balkónov, na krátku prehliadku **Malaspina Castello**. Z jeho vyhladky sme si fotili ligotavé more a ostávali unesený z krásnych jabloní, ktoré kvitli a rozvoniavali jeho nádvorie

9. marec: V tento deň nás čakala dobrodružná výprava k pobreží, kamennej pláži, útesom a **Argentínskej veži, S Cordillera, Domus de Janas**. Andrej vyvolal svoju vnútornú morskú pannu, Hanka sa stala hlavným fotografom no a ja som sa nechala unášať mojou láskou k moru a oceánu.

Po návrate z turistiky sme si my traja podarení slovenskí študenti spoločne s profesormi zasadli do malej, pomerne rustikálnej loďky a plavili sa riekou. Spievali sme si, smiali sme sa no a čo sa mňa týka, snažila som sa nevnímať, koľko vody sa do loďky vlievalo.

Po adrenalínovej plavbe sme sa všetci študenti opäť stretli v meste, navštívili pár obchodov, čo viedlo k vzniku najlepšej hláške za celý týždeň. „Uno momento, Douglas!“ vyslovenou andrejom po tom, ako sme sa jeho hostiteľovi snažili vysvetliť, že si chceme ísť zanakupovať do známeho obchodu Douglas a za odemu

sme si všetci sadli na kávu a colu a opäť rozprávali, až kým nás hrdlá nerozboleli.

10. marec: Posledný deň Erasmu, odovzdávanie certifikátov, emocionálne príhovory a posledné spoločné chvíle. My študenti sme využili naše posledné spoločné momenty, rozlúčili sa s mestom a deň zakončili spoločnou večerou v lokálnej pizzerii.

11. marec: Presunuli sme sa do mesta **Cagliari**, prešli si krásne historické pamiatky, započúvali sa do krásnej hudby pouličných muzikantov, úspešne sme nakúpili i a výborne sa najedli.

12. marec: Podnikli sme rozlúčkovú prechádzku mestom a vláčikom zamierili na letisko. Náš let sa oneskoril, ale všetko sme zvládli a tešili sa z príchodu na Slovensko, našej domoviny.

Správu predkladá: Stella Ester Krajči, II.D

